Haftalık Hastalığınız

SAYI: 272 1.000.- TL. (KDV DAHİ

LİMON

OLAY

ÇANKAYA'DA GİZLİ BİR ÖRGÜT ELE GEÇİRİLDİ..

ÇANKAYA KÖŞKÜ'NE ÇOK YAKIN BİR ATÖLYEYİ KİRALAYARAK ÇA
LIŞMA YERİ HALİNE GETİREN **ŞİŞME HALK CUMHURİYETİ** ADLI, İŞ
Mİ DAHA ÖNCE DUYULMAMIŞ ÖRGÜTE YAPILAN BASKINDA ÖRGÜ
ELEMANLARINDAN **S.Ö., E.Ö.** VE **A.Ö.** KAÇARKEN LİDERLERİ **T.Ö**
(KOD ADI Ç'NİN ŞİŞMANI) ÖRGÜT DÖKÜMANLARI İLE ELE GEÇİRİ
Dİ... DÖKÜMANLAR ARASINDA PLASTİK KALIPTA 30 MİLYONA YAKI
ŞİŞME KÜÇÜK ESNAF ÖĞRENCİ, MEMUR, İŞÇİ, MİLLETVEKİLLERİ
3000'E YAKIN GAZETECİ, KARİKATÜRİST VE YAZAR DİKKATİ ÇEKTİ

LİMONCU 11. SAYFADAN SONRA LOMBAĞI GÖRÜNCE SAKIN ŞAŞIRMA

BELIEVE IT OR NOT

Cephanelik nöbetinde askerler ile nöbete çıkarılan dişi kangalın nöbetçi askerin cinsi münasebette bulunması, bir başka cinsi münasebette bulunan askerin de kıskançlıkla olayı ihbar etmesi üzerine, meydana toplatılan birliğin gözü önünde komutan, kangalı tüfekle vurmuş ve birliğe "Her kim ki bundan böyle kangallarla cinsi münasebette bulunursa sonu şu yerde debelenen kangal gibi ola" dedikten sonra, o birlikte artık gece nöbetine dişi kangalların yerine erkek kangalların götürüldüğünü biliyor muydunuz?.

İSTER İNAN İSTER İNANMA

ERDİL YAŞAROĞLU

AMMAN GENÇLER

N.E.B.

NİNNİ EĞİTİM BAK. YAYINLARI'ndan

ESRAR İÇİNCE NE OLUR?

Esrarkeşlerin bir bölümü toplu olarak içmeyi tercih ederler. O zaman da her kafadan bir ses duyulur, herkes konuşur, ne söylenmektedir, kimse anlamaz. Şuurlar bulanıp, hissiyat bozulur. Bazıları elindeki bardak ya da sigarayı metrelerce uzakta zanneder. Elinin, kolunun, hatta burnunun giderek büyüdüğünü sanır. Ya da ağzından çıkan salyalardan odanın dolduğunu ve bunların içinde boğulacağını düşünür, sandalye ya da masa üzerine çıkarak soyunur, yüzme havuzundaymışcasına kendini yere atar ve yüzüyormuş gibi hareketler eder. Bir kısmı ise pencereyi kapı zannederek, dışarı gidiyorum diye üst kattan aşağı düşer. Artık keyif devri bitmiş, yerine bunalma, sıkıntı, korku gelip oturmuştur. Az ya da çok esrar adamı affetmez. Pehlivan dahi olsa sırtını yere vurur.

LİMON DUVARI

Hiç, Var'dan İyidir. — NURETTİN BAFA

İlham perisi kimi zaman çıplak gelip de ötesini-berisini göstermiyor mu işte o zaman patlıyor bu belden aşağı espriler — MÜFİT BOZACI

HÜZÜNCEMEDEYİM — Tanju KARAKILIÇ

Yerlere tükürmeyin! Taşlar her an müsilleme yapabilir. — NURETTİN İĞCİ

"ORTADOĞUYU CIA'LASAK DA MI YESEK CIA'LAMASAK DA MI YESEK A.B.D." — Mr. MoX

DERDİME BİR ÇARE DOKTOR, TOPLUMLA UYUM HALİNDEYİM. — Nurettin İğci —

YAŞAMDA BAZEN MÜCADELE EDECEK ŞEYLER BULAMADIĞIMIZDA ÖTEKİ DÜNYADA ATEŞ DANSI YAPIYOR OLACAĞIZ. — Füsun Güneş

Asgari ücret Asgari erkeç — Fulden Ayan

İnsanın özünde yalnızlık vardır. (Malısıstan birlikte yaşayıp, ürerler) — Fulden Ayan

Aşk biteviye Yaşam banal Zarlar suni Davranışlar esnek Düşünceler yasak Döller yapma İnsanlar unisex Çağ - uzay çağı! — FULDEN AYAN

ATASIZ KUL OLMAZ — Hakan Köksal —

LİMON

■ T.Ö. KENDİSİNİ DİNLEYEN ÖĞRENCİYİ BAYILTTI...

Özal'a süper koruma

Özal 7.5 milyar lira harcayarak Bush'un koruma sisteminin aynısını getirtiyor

■ Mayıs ayındaki Amerika gezisi sırasında, Bush'un korumaları tarafından "Koruma sisteminiz çok zayıf. Can güvenliğiniz yok" diye uyarılan Özal, Amerikan tipi koruma sistemi ısmarladı.

BOYUNSUZ CANAVARIN MACERALARI

■ İETT'DEN BİLET FİYATLARINA KÖRÜKLÜ ZAM

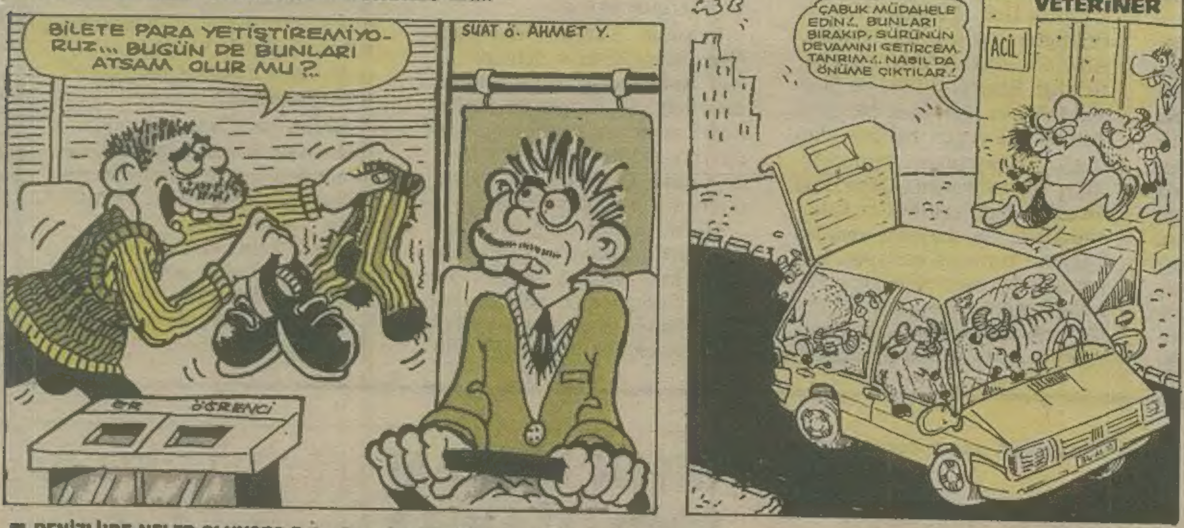

■ DENİZLİ'DE NELER OLUYOR? Daha önce de gençlerin çay ve eğlence partileri yapmasını yasaklayan valilik şimdi de Denizli ili sınırları içinde "Lambada dansı" yapılmasını yasakladı.

HUMAN RIGHTS NOW!

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

Madde 10 Herkes, haklarını, sorumluluklarını, ya da kendisine yöneltilen, cezayı gerektirir herhangi bir suçlamanın açıklığa kavuşturulmasında, davasının, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme önünde hakkaniyetle ve açık olarak görülmesi hakkına sahiptir.

İŞKENCE DİZİSİ: 271

ÇOĞALAN MİZAH DERGİLERİ İLE ALAY ETMEYE KALKAN GAZETELERE;

Sayfalarında mayolu, çıplak bacak kontenjanlı fotoğraflardan, mandaldan masaörtüsüne uyduruk oyuncak arabalardan milyarlık pontiaclara kadar lotaryalar dağıtarak, ayakta kalmaya çalışan asparagas kökenli gazeteler;

—"Komiklik"de biz mizah dergilerini sollarken, bir yandan da güya bizi zor durumda bırakmaya başladılar. Eh! Biz de napalım gazetelerinde habercilik anlayışlarından gram bulamadığımızdan, bu boşluğu dolduralım dedik.

İhmaller sonucu ölen "**Necmettin Çoban**" olayı sizin için haber değil miydi? Bir iki gazete ve dergide küçük başlıklar ile geçiştirilmeye çalışılan bu haberi illa bizim mi yazmamız gerekiyordu. Kaldı ki bu olay benzerlerinden sadece bir tanesiydi. Daha çook örnek vermek de olası.

Bizce, herkes işini yapmalı, daha fazla "**komik**" duruma düşmemelidir. Ekmeğinizi elinizden alırız, ona göre.

Meraklısına not

Meşrutiyet döneminde bile 33 adet mizah dergisi bulunmaktaydı. Anlayanlar anlamayanlara anlatır.

LİMON

ÇOBAN MEZARINDA DA ÖLDÜ...

Fuat Uğur

İSTANBUL-Siirt Cezaevi'nde, hâlâ belirlenemeyen bir nedenle geçirdiği ağır psikolojik bunalım sonucu, geçen yıl 1 Kasım'da yaşamını yitiren **Necmettin Çoban**'la ilgili soruşturma tamamlandı. Siirt ve Adana cumhuriyet savcılıkları, verdikleri takipsizlik kararlarıyla idareyi akladılar.

Böylece, **Necmettin Çoban**'ı, durumu son derece ağır olmasına rağmen, 15 günü aşkın süreyle hastaneye sevketmeyen Adana ve Siirt cezaevi müdürleri, sorumluları, görevlerini "**layıkıyla**" yerine getirmiş sayıldılar. Siirt Savcılığı, **Çoban**'la aynı koğuşta kalan **Mehmet Sıddık Yaz** ve **Ferzande Bilmez** adlı mahkûmların tanıklıklarını kabul etmedi.

Ferzande Bilmez ile **Mehmet Sıddık Yaz**'ın ifadelerinde, hemen her gün koğuşlarda "**Ben adamı kel ederim, l... yaparım. Benim adım Boksör Halit**" diye dolaştığını söyledikleri ve **Çoban**'ın baskı, işkence görmesine neden olan Cezaevi Müdürü **Halit Ertekin**, önce Samsun Cezaevi Müdür Yardımcılığı'na "**sürgün**" edildi. **Ertekin**, bu yeni görevini beğenmeyerek istifa edip, Siirt Bayındırlık Müdürlüğü'nde çalışmaya başladı.

Siirt Cumhuriyet Savcısı **Mehib Palandöken**, takipsizlik kararında, "**Mehmet Sıddık Yaz, Necmettin Çoban'ı dövülürken görmediğini, ancak Necmettin'in koğuşa tekrar geldiğinde halinden dövüldüğünü anladığını, ayrıca Necmettin'in de kendisini dövdüklerini söylediğini beyan etmiş ise de...**" diyor. Ama, Yaz ile **Bilmez**'in beyanlarına "**mahkûmları açlık grevi ve isyana teşvik ettikleri**" gerekçesiyle inanılmayacağı sonucuna varıyor.

"Muayene istemedi"

Necmettin Çoban'ı, 45 kiloya inmiş, en basit insani gereksinimlerini bile karşılayamaz durumdayken 4-10 Ağustos tarihlerinde Adana Cezaevi'nde tutan Müdür **Fahrettin Kurtuluş**, İkinci Müdür **Hasan Yoğuran**, cezaevi doktoru **Haluk Lütfi Özkut** da aklandılar.

Çoban'ın, kendini bilmez bir halde bulunduğu halde, Dr. **Özkut**'dan, "**muayene talebi**"nde bulunmamış olması da, Adana Cumhuriyet Savcısı **Mehmet Ali Tuncay** tarafından "**soruşturmaya gerek görülmemesi**" yolunda kanıt sayıldı. Savcı **Tuncay**, takipsizlik kararında, **Necmettin Çoban**'ın otopsi raporuna göre "**gazlı gangren**"den öldüğünü hatırlatarak, bu ölümle Adana Cezaevi'nde kaldığı süre arasında bir "**illiyet rabıtası**" yani "**sebep-sonuç ilişkisi**" bulunmadığı sonucuna vardı. Sözün özü, acil sevkle Adana'ya gönderilen **Necmettin Çoban**'ın, cezaevinde tutulmasının onu ölüme nasıl yaklaştırdığı konusunda hiçbir görüşe yer verilmedi.

...Ve gazlı gangren

Necmettin Çoban'ın kızkardeşi **Canan Deş**, ağabeyine tecavüz edildiğini söylüyordu. **Çoban**, Adana ve Ankara'dan sonra getirildiği Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Nöroloji Kliniği'nde yoğun bakıma alınmıştı. Konuşmuyor, yemeyi içmeyi reddediyordu. Çapa'daki İstanbul Tıp Fakültesi'ne kaldırıldığında ise, hayatla yeniden bağlantı kurmaya başlamış, kızkardeşinden meyve istemişti. Psikolojik yıkıma karşı yeni bir mücadeleye başlamıştı. Ancak hastanenin Acil Cerrahi Kliniği'nin

5.5 aylık soruşturmadan sonra, savcılar, kuşkulu olayda adı geçen herkesi akladı.

pis ve soğuk odası, pansumanlarının yapılmayışı, gerekli özenin birazının bile gösterilmeyişi onu fizik olarak da çökertti. Otopsi raporuna göre pislik ve bakımsızlık sonucu ortaya çıkan "**gazlı gangren**"den 1 Kasım'da öldü.

"Soruşturma gereksiz"

Canan Deş, Fatih Cumhuriyet Savcılığı'na hastane yetkililerinin görevlerini yapmadığını belirterek soruşturma açılması isteminde bulundu. Savcılık da, İstanbul Üniversitesi'ne konuyu intikal ettirdi. İstanbul Üniversitesi Rektör Vekili Prof. Dr. **Tayfun Akgüner** imzasıyla **Canan Deş**'e geçen ay gönderilen yazıda, Acil Cerrahi Kliniği için soruşturma açılmasına gerek duyulmadığı bildirildi. Böylece sağlığımızın yüzakı bir hastanemiz de, ak kâğıtlar üzerinde aklandı.

İstanbul Tabip Odası'nın, **Necmettin Çoban**'ın ölümüyle ilgili "**soruşturma açılıp açılmaması yolunda soruşturma yaptırmak**" amacıyla kurdurduğu komisyon, aradan geçen 6 ay içinde **Canan Deş**'e olumlu ya da olumsuz bir bilgi vermedi.

Hiçbir siyasi kimliği olmayan **Necmettin Çoban'a**, henüz hayattayken, yaşama umudu varken, siyasi partiler sahip çıkmadılar. Hatta, insan hakları ihlallerinden en çok etkilendiği bilinen Sosyalist Parti (SP) ve Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) de kendi üyeleri olmayan **Necmettin Çoban**'a "**yüz**" vermediler.

Şimdi, Güneş gazetesi ihbar ediyor. Suçlu bellidir; Siirt Cezaevi'nde kaldığı tarihten başlayarak kendisine işkence eden, durumu acil olduğu halde haftalarca hastaneye sevketmeyen, konuşamaz, en basit ihtiyaçlarını gideremezken, cezaevi doktorlarından muayene talebinde bulunmayan, tahliye süresine kadar kendisini zorla cezaevinde alıkoyan, Adana'da tedavi edilmek üzere bulunmasına rağmen kendini cezaevine tıkayan, yemek yedirmeyen, ilaç almayan, İstanbul Tıp Fakültesi'nde kaldığı odayı "**gazlı gangren**" olmak için pisleten, kaloriferleri kapatıp kendisini zatürree yapmaya teşebbüs eden ve sonunda kendisini öldürmeyi başaran **Necmettin Çoban**'ı ihbar ediyoruz.

Necmettin Çoban, tutuklanmalı, insan hakları ihlalinden, taammüden adam öldürmekten dolayı yargılanıp hakkında cezai işlem yapılmalıdır.

Yoksa kamu vicdanı bu cinayetten dolayı rahat etmeyecektir.

Bilmeyenler için, **Necmettin Çoban**, Güneşli Mezarlığı'nda ikamet etmektedir.

16 Mayıs 1991 tarihli GÜNEŞ gazetesinden

EVREN MÜZELİK: Eski cumhurbaşkanlarından Kenan Evren'in eşyaları müze durumuna getirilen tarihi Marmaris kalesinde sergileniyor.

İNSAN HAKLARI PARANOYASI

0004 PARANOYASI: *Çok yaygın bir paranoya türüdür. Bütün solcularda görülebilir. Bu paranoya'ya tutulanlar; her gece, 0004'te otomatik olarak uyanırlar; valizlerini toplayıp beklemeye başlarlar. Özellikle her ayın onikisinde paranoya şiddetlenir hummalı duruma gelir. Tedavisi olanaklı değildir.*

DERNEK PARONAYASI: Bu tür *paranoya'ya sahip olanlar "şoförler" derneğinin önünden bile geçmezler. Evlerinin derneklerinin yirmi kilometre uzakta olmasına dikkat gösterirler. Kanaryaları koruma derneğinin, ileriye dönük bir "tezgah" olduğuna inanırlar. Evlerinin dernek görünümü vermemesi için misafir kabul etmezler.*

EVRAK PARANOYASI: *Bu paranoya'ya tutulanlar; hiçbir evrağa imza atmama belirtisi gösterirler. İadeli-taahhütlü mektuplardan, kira kontratlarına, tencere taksit senetlerinden telefon faturalarına kadar hiçbir evrağa imza atmazlar, tedavisi olanaklıdır.*

İstanbul'dan ŞİNASİ TÜRÜDÜ'nün Paranoyaları

ESTAĞFURULLAH

Mahmut Tibet

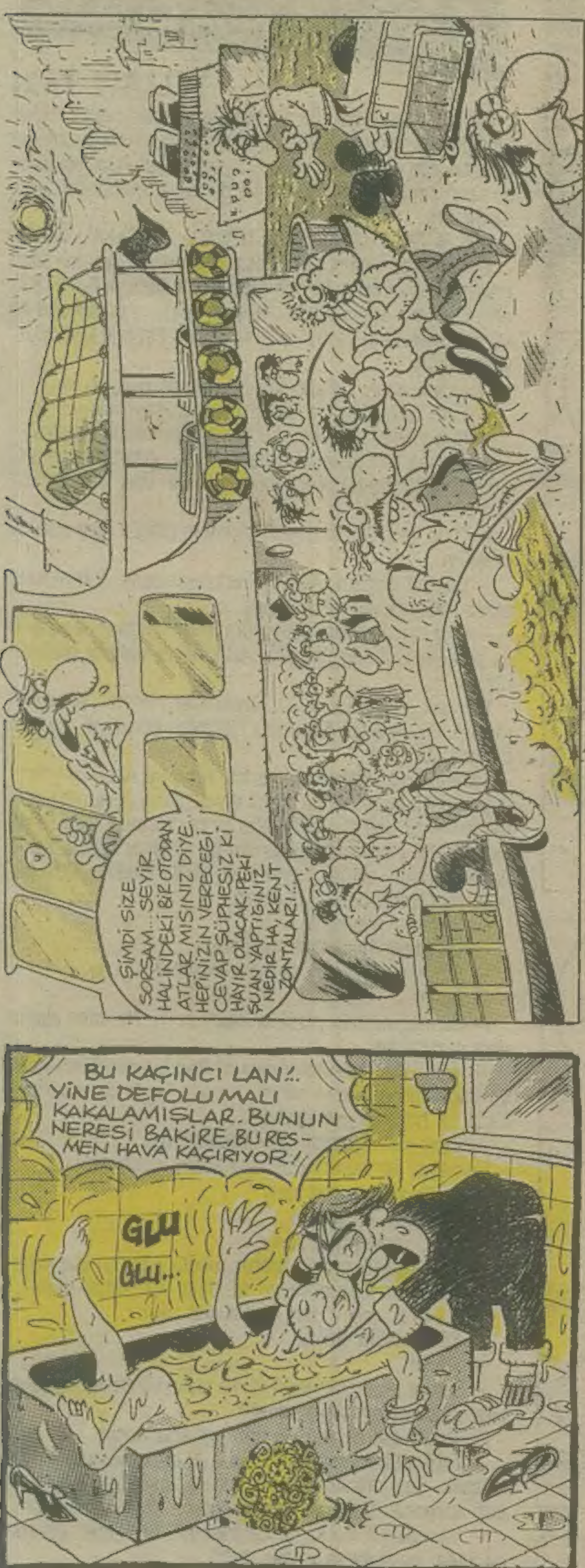

Daraloğlan

TRIPANOZOMI GAMBIYETSIZLER

M.ÇAĞÇAĞ

ÇIT!.. Kemal Aratan

OZAN GÖNDERİLEN LİMON SAYISI : 10 SATILAN LİMON SAYISI : 10

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

YELLOW TAXI

Sevgili okuyucular. Bu hafta sizlere anlatacağım hikâye bindiğim bir takside geçmiştir. Daha önceleri de birçok defalar taksiye binmiştim. Fakat hiç bir yolculuğum esnasında taksi şoförü ile bu denli feci bir geyik muhabbeti yapmamıştım.

ÇOK GÜZEL YÜZÜKLERİ VE UZUNCA BİR SAKALI VARDI.

Geçen hafta ablamların villasında oturmuş canımın sıkılmasını bekliyordum. Birden aklıma can dostum FATİH KAAN'ı telefonla aramak geldi. Hemen telefona sarılıp 550 49 00 no'lu telefonu çevirdim. Ve dostum Fatih'le konuşmaya başladık.

— Alovv, alovv... Fatih KAAN'la mı görüşüyorum

— Evet öküz bey. Ta kendisiyle görüşüyorsunuz.

— Naber ulan. Ne var, ne yok? Napıyorsun bugün?

— Hiç yaa. Hiç bişey yapmıyorum. Zaten biraz evvel geldik. Bir sürü yazılacak karikatür bantları var. Onları yazıcam.

— Tüüh yaa. Bende bugün biyerlere gideriz diye düşünmüştüm.

— Bak ne diycam. Atlayıp buraya gelsene. Yarım saat sonra Aksaray'dan otobüs var.

— Peki lan. Tamam, geliyorum. Hadi telefonu kapıyalım da ben üzerimi değiştireyim. Artık oraya gelince görüşürüz.

Yaklaşık on dakika sonra, üzerimi giymiş ve evden çıkmıştım. Bir an evvel Aksaray'a ulaşmam gerekliydi. Hemen bir taxi çevirdim.

Taxinin ön koltuğundaki yerimi almış ve Aksaray yolculuğum başlamıştı. Ha bu arada diyologların devamına geçmeden evvel size taxi şoförünün bir portresini çizeyim. Yaklaşık 30-32 yaşlarında kocaman bir çember sakala sahip üzerinde ceket, altında şalvar olan, 10 parmağının altısı gümüş yüzüklerle bezeli bir insan.

— Selâmın Aleyküm...

— Ve Aleyküm Selâm muhterem.

— Afedersiniz birşey sorabilir miyim?

— Buyur...

— Parmağınızdaki yüzükler ilgimi çekti. Nereden aldınız diye soracaktım.

— Haa... Onları mı soruyorsun? Ben bunları Süleymaniye Camii'nin önünden aldım. Ne o?! Senin de yüzüklere karşı bir hevesin var herhalde.

— Evet var. Gümüşü çok seviyorum.

Herneyse bir süre yüzük muhabbeti sürer gider.

— Ne iş yapıyorsun sen?

— Karikatür çiziyorum.

Kısa bir sessizlikten sonra.

— Bu karitarük mü, karizatük müdür edir, şu gazatalarda çıkan insan benzetmeleri resimler var. Onlar demi?

— Ha evet onlar. Hani resim gibi yani.

— ŞEYTANSIN SEN!?..

— HAA!!!

— Sen ne biçim insansın? Siz ne biçim insansınız ki, böyle birşeye cüret edebiliyorsunuz?

— Yani nasıl birşey! Hiç bir şey anlamadım.

— Tabii anlamazsın. Bunu ancak ALLAH yolundakiler anlayabilir. Sen kalk Allah'ın işine karış, insanların şekillerini boz, kargacık burgacık benzet onları... Tövbe, tövbe...

— Yani şimdi, bu kadar karikatürist, bu kadar ressam, bu kadar heykeltıraş şeytan mı?!

— Tabii ya. Ne zannettin? Hepiniz şeytansınız!.. Hepiniz dinden imandan çıkmışsınız. Sanmayın ki yeriniz cennettir. Hepiniz cehennemde yanacaksınız.

— Peki cennete gitmek için naapmalıyız?

— İlk önce insan olmasını öğrenmelisiniz. Bir müslümana yakışır giyinmesini, saçınıza sakalınıza dikkat etmesini öğrenmelisiniz. Şimdi sana birkaç ayet sorsam hiç birini bilmezsin.

— Evet. Bu son dediklerinizde haklısınız. Gerçekten pek ayet bilmiyorum...

— Tabii bilmezsin! Tabii öğrenmezsin! Şeytana tutsak olmuşsunuz hepiniz. Artık onun pençesindesiniz.

Şimdi sana desem ki gel seni FATİH Camii'nin imamı ile tanıştırayım, gel sana YASİN suresini öğreteyim, hemen "yoook" dersin. Ama nerde bi şeytanlık var, nerde bir sihirbazlık var, hemen koşarsınız. Vallahi seni arabama aldım diye çok pişmanım. Şimdi sen arabamıda mundar ettin. Hadi Aksaray'a geldik. İn artık!

Bu hikayenin fazlası yoktur, eksiği vardır.

feyhan sofrası

FEYHAN GÜVER

KÖYDEN KENTE KİŞİSEL BİR GÖÇ HİKÂYESİ-II

Çıkan kısmın özeti: Geçen hafta sizlere İstanbul'a nasıl göç ettiğimi, muhtarın oğlunu nasıl unuttuğumu, yazı yazmaya nasıl karar verdiğimi anlatmıştım. Okumayan varsa, okuyanlar okumayanlara anlatsın.

Kaldığımız yerden devam... Limon Dergisi'ni elime alıp Beyazıt'a doğru yola koyuldum... Az gittim uz gittim dere tepe düz gittim sonunda baktım ki Beyazıt'a ulaşmışım. Limon Dergisi'ni ararken saf saf takınırken iki İstanbul Beyi yanıma yaklaştı... Belli ki yerleşik İstanbul efendileri... "Hayrola gardaş birşey mi arıyon..." Yok dedim beylere birşey aramıyorum... Ben yazarım da malzeme topluyorum... Adam garip garip yüzüme baktı... "Yok ya!.. Kaça yazıyosun bakalım?.." "Henüz para almadım" dedim... "Vay be!" dedi İstanbul efendisi... "Parasızmı yazıyosun... Gel bize yaz parada veririz... Bak taksi burada bekliyo..." Hey Tanrım... Bide ekmek aslanın ağzında derler... Daha İstanbul'daki ilk günüm de iş ayağıma geliyor... Tabii saf adam daha yazar olmadığımı bilmiyor... Hem kimbilir hangi dergidir... Gidermiyim...

Neyse Limon'un tabelasını görüp dergiye girdim... Danışmada ki beye dergide çalıştığımı söyleyip yukarıya çıktım... Baktım dergide yalnızca bir kişi var... Bu belli ki dergide önemli yeri olan bir kişiydi... "Şey" diye kekeledim. Beyefendi af... Evet dedi kişi... Kimi aradınız... "Şey beyefendi ben iş... yazı için..." "Ben Aslan" dedi ol kişi... "Ofis boyu derginin... Bekleyiniz Çağçağ Bey birkaç saate kadar gelirler... Kapıya yakın bir masaya oturup Çağçağ Beyi beklemeye başladım... Gözlerim kapıda kulağım seste... İçeriye kapının boyunda biri girdi... Yada bana öyle göründü... "Beyefendi ben iş için... yazı.... "Ben Suat" dedi giren kişi... Bekleyiniz Çağçağ Beyi, birkaç saate kadar gelirler... Birkaç zaman sonra tekrar kapıda biri... "Çağçağ Bey ben şey için di.... Yazı için" Ben Fatih dedi kapıdaki kişi... Bekleyiniz Çağçağ Bey gelirler..." Beklenti... Pat kapı... Yine kapıda biri... "Beyefendi ben iş... yazı... "Ben Ahmet Y. dedi pat kapı giren kişi.... "Bekleyiniz Ç.Ç. Bey gelirler belki... Ayak sesi... Bir zat-ı muhterem elinde bir kasetçalarla belirdi... Beyefendi dedim ben şey için şeyetmiştim... Yazı için... Yazı yazıcamda dergiye... Ben Kaan dedi o Kaan kişi... Bekleyiniz Ç.Ç. Beyi... Yine ses kapıda... Evet biri "Ç.Ç Bey yazı yazıcam da..." "Ben Tibet dedi o er kişi... Bekleyiniz Çağçağ Beyi... Gelirler...

Gece oldu, karanlık çöktü, yıldızlar şavkıdı... Ç.Ç. Bey henüz gelmedi: Dergi hazırlandı... Cık... Böyle olmayacaktı... Yazar olacaksam önce yazı yazmalıydım... Odadaki daktilonun başına oturdum... A harfini bulmam zaman aldı ama B'de hiç zorlanmadım... Çıt çıt basıyorsun alttaki kâğıda harfler çıkıyor. Makinaya alıştıktan sonra kafamda tasarladığım yazımı yazdım... Yazdım da dergiye nasıl bastıracaktım... Kabul etmezlerdi... Bir oyunbazlık... Bir şeytanlık... Şeytan sofrası... Bayıltıcı sprey... Bütün dergiyi spreye buladım... Herkes oldu bayık... Yedinci sayfayı değiştirdim... Baskıya verdim... Sabah Limon için çok geçti....

Farfanda mısınız, romanımız kıvama gelmeye başlıyor... Ve haftaya...

LiMON

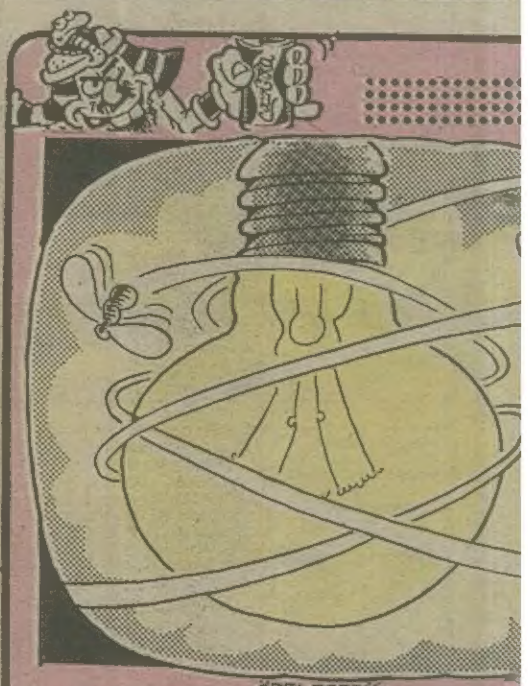

BATI MANTIĞI DON KİŞOTU PİŞMAN ETMİŞTİR. DON KİŞOT DOĞUDA YAZILSAYDI, SONU BÖYLE BİTMEZDİ. PİŞMAN OLMAYACAĞI GİBİ, PEŞİNDE MİLYONLARCA YANDAŞI OLURDU.

GÜNERİ İÇOĞLU

ÖZEL ESPRİ*

*13 Mayıs Pazartesi günü b

O gün kahvede yanık oynuyordu. Derken aniden bir haber geldi "Ziya abi koş dükkanın yanıyor" Demirci Ziya ise yerinden bile kıpırdamayarak "De ge la zete ben yanmışım burda. Yangın yanar yanar söner. Orası nasılsa getti. Bari burdaki zararımı kurtarayım' dedi ve oyuna devam etti.

İster inan İster inanma

İÇERİ, DIŞARI, HALET-İ RUHİYESİ

Aynı suretlerden ibaret, avlulu ve voltalı yaşam seferberliğinden sonra yine "yeni" gözlerin takibatına uğramıştı. Yetkili ve meraklı gözler onu hiç unutmamıştı anlaşılan.

Zamanında demir konstrüksiyonlu kapılar üzerine kapanmıştı, şölen margarinlerine talim etmişti, bakteri cennetinin içinde, bitli ranzaların aralarında ibret dolu manzaralara tanık olmuştu. Şimdi ise her hareketi, esnemesi, sıkıntılı vaziyetlerinin her saniyesi, avucunu kaşıması, paçalarını kıvırması hatta neredeyse ağzıyla kuş tutması bile denetleniyordu. Unutmadıklarına alışmıştı.

Unutmadıkları.

— Cumhuriyet lokantasının zeytinyağlı yemekleriydi.

— Fotoğraflarda kalan Romy Schneider'in o güzel tebessümüydü.

— Çorabının tekini hep kaybetmesiydi.

— Köprü altında boş gözlerle hiçbir şey düşünmemeye çalışmasıydı.

— Mahallelerindeki sivri yüzlü, sevimli köpeğin tüylerinin pişmaniyeye benzemesiydi. Şimdi ise emlakçılar erik ağacı bile görmeyen evleri kiraya veriyorlardı. Arkadaşlarıyla karşılaşmalarında bazıları sevinçten havalara zıplar gibi yapıyorlar, naber nasılsın diye sıradan sorular yöneltiyorlardı ona. Bir kısım eski dostları da işlerinin çokluğundan ve otomatik çamaşır makinalarının kullanım kolaylığından bahsediyorlardı.

O ise hem içeride hem de dışarıdaydı şimdi.

—SİMAEN BİRİ—

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

BELIEVE IT OR NOT

Tekkelerde, dergâhlarda, törenlerde büyük bir huzur ve huşu içinde seyrettiğimiz, sema törenlerinde dönen semazenlerin sadece birer folklör ekibinden ibaret olduklarını biliyor muydunuz?

Şöyle ki, bir gün dostum Kaşık Ayhan ve Günoş'la birlikte gittiğimiz bir sema gösterisinin sonunda üstadları kutlamak için soyunma odalarına gitmiştik. Odada semazenlerin hırkalarını çıkarıp Lee Cooper'ları çektiğini ve acayip janti bir şekilde güle oynaya şakalaştıklarını görünce gözlerimize inanamamıştık.

İSTER İNAN İSTER İNANMA

Firavunun Laneti

Bir Dost

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgun

KARABÖCEK

Siyah-beyaz gazetede Almanya'daki Türk gençlik çetelerini anlatan bir yazı okuyunca aklıma Türkiye'deki çetelerle ilgili bir araştırma yapmak geldi. Bizzat aradım, taradım ve işte bu sonuca ulaştım:

DOĞU YAKASININ HİKAYELERİ

AÖS (Abazan Öğrenciler Sürüsü): TBMM'de grubu bulunan ve bulunmayan bütün partilerin toplamından daha fazla tabana sahip olan AÖS, seksenli yıllarda kurulmuştur. Genelde toplu halde dolaşırlar ve parkta, bahçede öpüşen çiftlere imrenerek bakarlar, **"Armudun iyisini ayılar yer, "İlla çıkmak zorunda değiliz"** gibi aldatıcı sloganları vardır. Birbirlerine yıllar önce beraber oldukları sevgililerini ballandıra ballandıra anlatıp huzur bulmaya çalışırlar. Patlamaya sabırsız mavzer gibidirler. Ama asla patlayamazlar. **"31 Boys"**, **"Oxfordcular"** gibi alt birimleri vardır.

TİGİLER: Cepleri şişkin olan gençler bu çeteye otomatikman üye olurlar. "Bu lambırcek'e beşyüz kaat verdim abi" diye başladıkları zaman derhal ortadan toz olmak gerekir. Öküz muhabbetinde üzerlerine yoktur. Bağdat Caddesi ve Etiler civarında hangi kız "toplu"ya okey der, kim oral yapar, kim emmeye gömmeye gelmez onlardan sorulur. Baş düşmanları AÖS ve 31 Boys'tur. Yalnız yakalandıkları durumlarda 501'leri parçalanır, façaları bozulur. Avrupalı gençler gibi giyinirler. Beyinleri kullanılmayan organların akıbetine mazhar olup işlevini yitirmiştir.

APS: Alone Poets Society (Yalnız Şairler Cemiyeti): Onlar ki suda balık, havada kuş, toprakta ağaç kadar çokturlar; iyi yürekli, saf ve korkaktırlar. Bu çete genelde erkek ve kız liselerinden üye edinmekle birlikte beklemeli ya da çalışan gençlere de kapılarını açabilir. Gayet romantiklerdir. Kalplerindeki Beyaz Atlı Prens ve Prensesleri önlerine çıkan ilk kişide yaşatmak isterler. İsimlerinin **APS** olmasının bir nedeni de platonik sevgililerine hiç tartmadan yolladıkları acele mektuplardır. Bir ızdırap gibi yaşarlar. Orhan Veli ve Nazım Hikmet'i ezbere bilmek mecburidir.

KILS: Kendilerini bir bok sanırlar. Çünkü bokturlar. Şaka yaparlar ama, yaptırmazlar. Sosyalistlik taslarlar ama kimseyle mallarını paylaşmazlar. Herkesten özeleştiri isterler. En akıllı, en mantıklı onlardır. Psikoloji ve konuşma sanatını kapmaya çalışırlar. Bulundukları yerde imha edilmelidirler.

AÇ ve LÜMPEN: 12 Eylül sonrasında ortaya çıkan en özgün çetedir. Genelde orta halli veya fakir aile çocuklarıdırlar. Buna rağmen aç kalma pahasına Adidas giyer, Kaşaral sıkınır, Marlboro içerler. Zengin bir kız ya da erkek ayarlamak için elit mekânlara takılırlar. Görünümlerine bakıp onları TİGİLER'den sanan paralı ve tatminsiz partnerleri **"Off buradan sıkıldım, hadi Paşa'ya gidelim, dansım geldi"** şeklinde teklif getirdiklerinde hiç kimsenin kabullenemeyeceği kadar pahalı bir fikir önerip ekstra otuz kaattan yırtamazlarsa çeteye giremezler. (Örneğin: **"Ne Paşa'sı aabi, atlayalım uçağa benim Fethiye'deki villaya gidelim. Babalar gibi eğleneriz orda. Ya buna okey deyin, ya da burda paşa paşa oturun"** denilebilir)

SOM (Sözcük Oyunu Manyakları): İtinayla düşünür, ölümüne saldırırlar. Genelde ODTÜ, Hacettepe ve İstanbul üniversitelerinde yetişirler. "Keymıl" içenleri, "kola kola" isteyenleri abondone ederler. İngilizce telaffuz hatalarını asla affetmezler ve iki saniyede bir espri yaparlar. Tükrük bezleri kahkaha anlarında fazlasıyla iyi çalışır. Yanlarına yaklaşmanız tavsiye edilmez. Onları uzaktan seviniz.

B A Ş S O Y

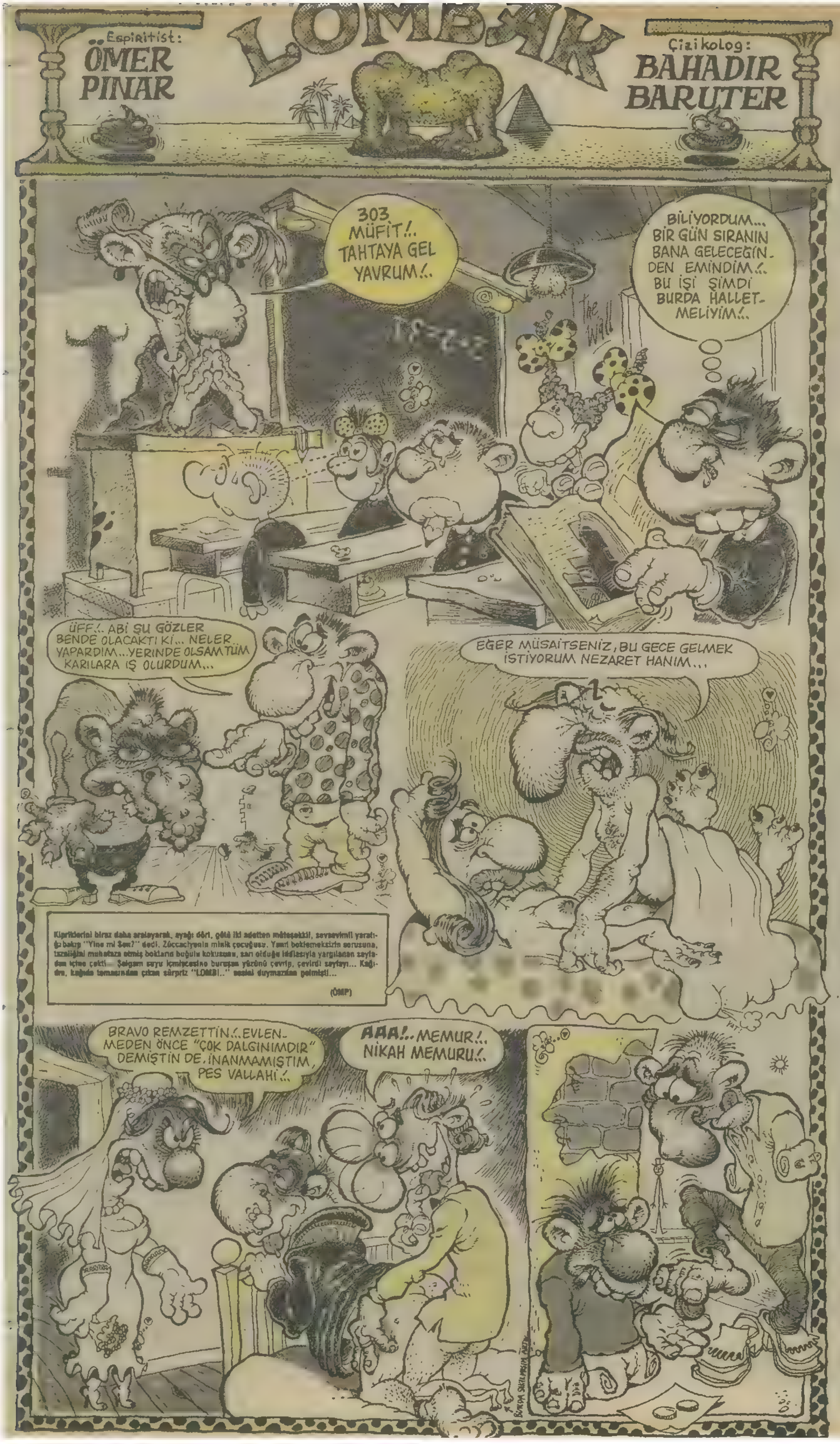

Edebi Lakırdılar

KEMAL ARATAN

İDRAR ΓİTREMESİ

Beyoğlu İstıklal Cεddesi'nde sallapati yürüyor, deyim yerindeyse vitrinlere göz gezdiriyordu. Evet deyim yerindeydi. En beğendiği elbiseler Vokka ve Biymen mağazalarındayken fiyatları yüzünden ne de güzel göz gezdiriyordu ama. Hah hah hah!.. Bu iş böyledir, fakirolanlar bu güzel elbiseleri alamaz ve giyemezler. Buna rağmen zenginler bunları alır ve hava atmak için giyerler. E, peki be adam zaten zenginsin ve bu elbıselerden gıymen zaten normal, hava atma ortamını nasıl oluşturuyorsun?.. Hah hah hah haa! Çaba sarfetmesı gerekmez doğrusu bu zenginlerin. Onları çepeçevre kuşatan yoksulluk, varlıklarını sergilemek için ne de taşgediğinde bir ortamdır. Kendi içlerinde de birbirlerine bu güzel elbiselerin farklı çeşitlerini göstererek yarışırlar.

İştebuna benzer düşünceler içinde yürüyen adam, birden, karşıdan eli kolu naylon torbalar ve rulolarla dolu, olan arkadaşı satranççı Bülent'in gelmekte olduğunu görür, yanına varır ve ekler:

— İyi günler Bülent. Hayrola, nerden gelip nereye gidersin?...

Yükün ağır görünür, haksız mıyım ki dersin?..

-Of puf!.. Bir ortaokulda satranç kursları veriyorum. Tam yirmi tane sıpa var. İşte böyle yirmi tane satranç takımını İstanbul Satranç Derneği'nden ödünç alıyor ve her kurstan sonra derneğe geri götürüp teslim ediyorum. Biliyorsun satranç derneğine üyeyim.

-Üye olmakla kalmıyorsun, yirmi tane takım sana verdiklerine göre bir hayli de güvenlerini kazanmışsın dernektekilerin. Yanılıyor muyum Bülent?

—Hakkı haklıya versem sen birinci gelirsin. Tabii dernekçe satrancın yaygınlaştırılması düşüncesini de ek bir neden olarak gösterebilirim sana. Off.. puf!...

—E ıyi, haydi sana kolay gelsın Bülent, oen de ööyle uzayayım.

—Şey .. of... puf! . Dernek hemen şuracıkta, rica etsem taşımama yardım eder mısin?.. Hem de derneği görmüş olursun, bir de çayımı ıçersin. Ooof.. Puuuf!..

"Hem de derneği görmüş olursun".. İşte, yalnızca bunun yüzünden Bülent'e yardım etmeye karar verdi. Derneği görmemişti ya, bu bir eksiklik miydi neydi?.. Ve telafi etmek fırsatı işte. Yarısını da o aldı torbaların.

Üç dört odalı bir mekan. Pek te sessizdi ortalık. Pek te çok insan, pek te çok masa vardı, pek de çok takım. Her tarafta satrançla ilgili kitaplar, yazılar, afişler vardı.

Konuşmayan insanlar, tahta üzerindeki muhtelif biçimli hareketsiz taşlara mütemadiyen bakıyor, arada bir bu taşları tutup tutup karelerde oynatı oynatı veriyorlardı. Ama aralar çok uzundu. Adamın ilgisini en çok çeken satrançççıların bakışlarıydı. Bu nasıl bir ihtiras, bu nasıl bir hırs. Nasıl da canlandırıyorlardı gözlerinde oynanmamış taşları sanki oynandıktan sonraki pozisyonlarında. Belli ki bunları iyice hesaplayıp ondan sonra elliyorlardı taşlara. Dokunulan daş oynanır demişti Bülent. Adam, bu sessiz ihtirası ve hırsı ve onların aldıkları besbelli olan zevki alamadığı, onlar gibi alamadığı için bir eksiklik duydu ki sorma gitsin. Arada bir anlamadığı sözcükler fısıldıyorlardı oyuncular. Kimbiler nasıl kuralları, nasıl oyunları, tuzakları, gelenekleri, nasıl raconları vardı. Belli ki, içlerinde en kötü oyuncuyla bile oynasa hemen yenilir, herkes ona götüyle güler ve kendimi rezil olmuş hissederdı.

Yüzücü bır arkadaşının müsabakasını tribünden seyrederken de dernektekine benzer hisler sarmıştı onu. Yarış başlayınca tribündekı diğer yüzücüler Çek Nuri çeek!.. Çeek Halit... Çek!... Çek!" diye bağırıyorlardı yarışanlara. Çek de ne? Meğer kulaç atmakla ilgili. Anlamıştı ki yüzücülerin dünyasında, onların terimlerinden biri. Satrançta nasıl rezil olursa burda da yüzse öyle rezil olurdu.

Çişi gelen adam tuvalete gider. İdrarını boşaltırken sonlara doğru kısa bir artık ürperti mi desek titreme mi, neyse onu duyumsar. Kendininki biterken yandaki pisuvara gelmiş başka birinin de aynı aşamadan geçtiğini gözler. O da işer titrer, bitirir, ilikler ve bön bön gider. İşte adamımız diğer durumlarda duyduğu eksikliği burada duymaz. İşerken sıcak idrarını kaybeden gövde ani ısı azalmasını kendini titreterek ifade eder. O da bunu bildiği için sevinir. Diğer pek çoğunun bunun niye böyle olduğunu bilmediğini ya da düşünmediğini gözlemiştir.

Bunu biliyor ya, bu iyi. O satranç ve yüzmeye yabancıdır ama işerken de diğerlerine göre daha içindedir bu mevzunun.

Tuvaletten çıkar. Mutludur. Yürürken birden ilerde kay kay yapan çocukları görür. O olsa daha kaykayın üstünde bile duramaz halbuki çocuklar neler neler yapıyorlar.

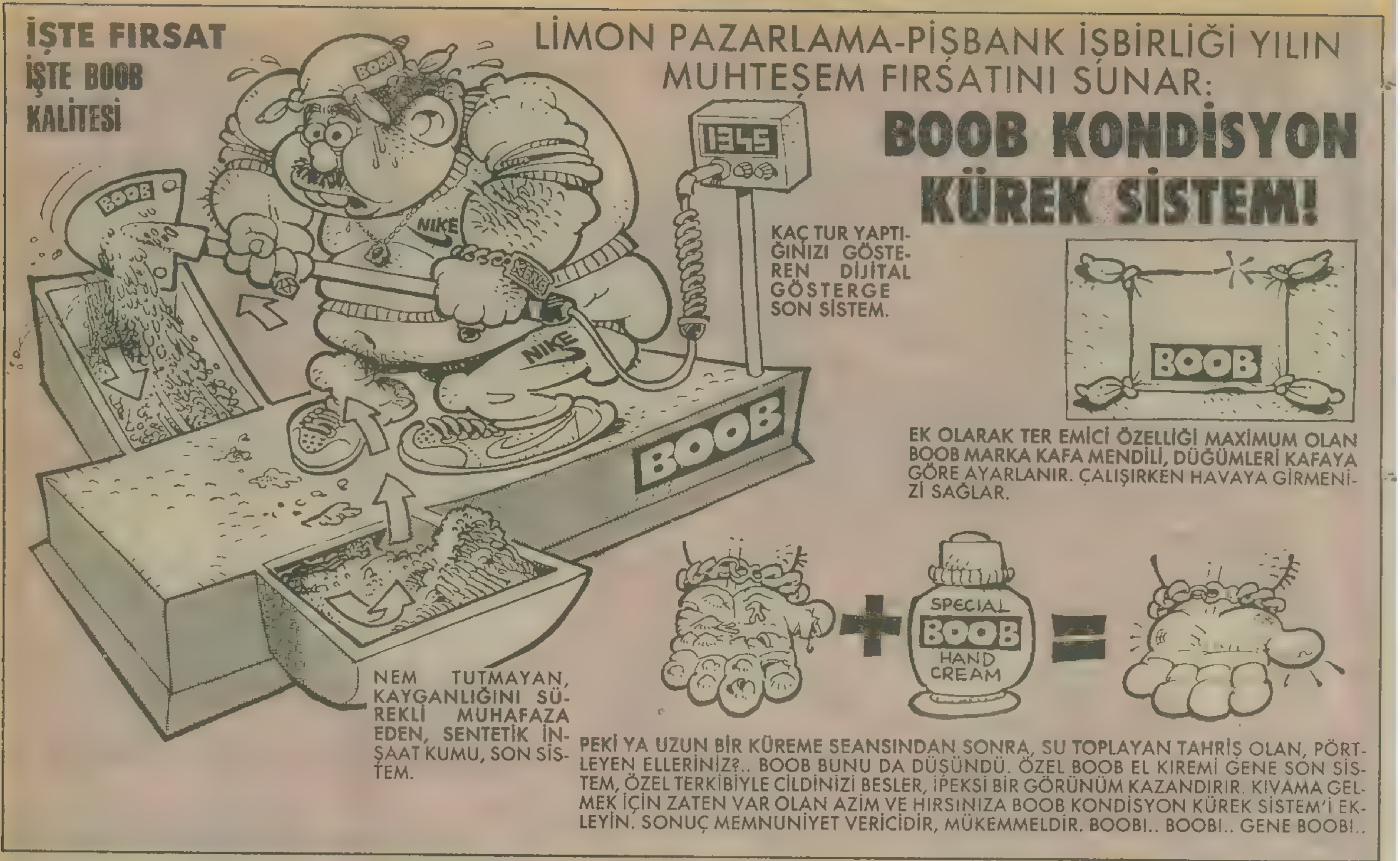

FATİH KAÇAN

ŞİİR: ALEM BUYSA, BEN DE BUYUM

BUGÜN GÜNLERDEN CUMA,
GEL DE BUGÜN YORULMA..
HABABAM KOŞTUR, DURMA,
SENİN İŞİN BU, SALLANMA..
× × ×
KAMERA, DİZGİ BEKLEMEZ,
DOST FATİH KÖTÜ SÖZ
SÖYLEMEZ. TEMBELİ
HİÇ KİMSE SEVMEZ,
SENİN İŞİN BU, SALLANMA.
× × ×
BURAYA CUMA GELİR,
PAZAR GÜNÜ ÇIKARIM...
KAHVEYE ADIMIMI ATARIM
YANIK, ÇANAK OYNARIM..

OFİSMAN
Aslan Özdemir.

ÜNLÜ HİNT FAKİRİ SABZOS SABOREZ'den
GELECEK TAHMİNLERİ:

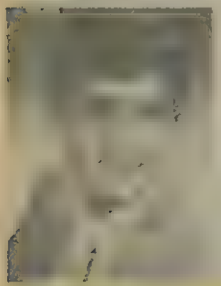

SAİT GÖZCAN:
Yakında milyonların gözbebeği olacaksınız. Size güzel soygunlar, gasplar görünüyor. Paray vurup yurtdışına kaçacaksınız, yakınlarınıza bir liranızı bile vermeyin. Evliyseniz de hemen boşa onu, paranı kimseye yedirme!..

MUKADDER DİLMEN:
Aşırı şişmanlık yüzünden canınız sıkılıyor. Çok yakın bir zamanda sevdiğiniz bir akrabanız size ziyarete gelecek. Hiçbir zaman zayıflamayacaksınız.

MEVLÜT KAÇAN:
Çok kısa bir süre sonra emekli olacaksınız. Emekli ikramiyenizi aldıktan sonra kalabalık semtlerden geçmeyin. Bu hafta sonu eviniz soyulacak.

ŞABAN UZUN:
Son günlerde saçlarınız dökülmeye başladı diye çok üzüldünüz. Yakın bir zamanda çalıştığınız işyerinde kaza geçirip öleceksiniz. Şimdiden size Allah rahmet eylesin.

İSLAHİYE Limon okuru: 8. Alandan da Allah razı olsun, almayandan da..

Dengeli Beslenme

Bu esprimi, Bostancı'dan Kasetçi Hüseyin'e ve dergiden ayrılan tüm arkadaşlara adıyorum...

DAR ALANDA KISA PASLAŞMALAR

Ahmet Yılmaz

RAPUNZEL RAPUNZEL UZAT SAÇLARINI

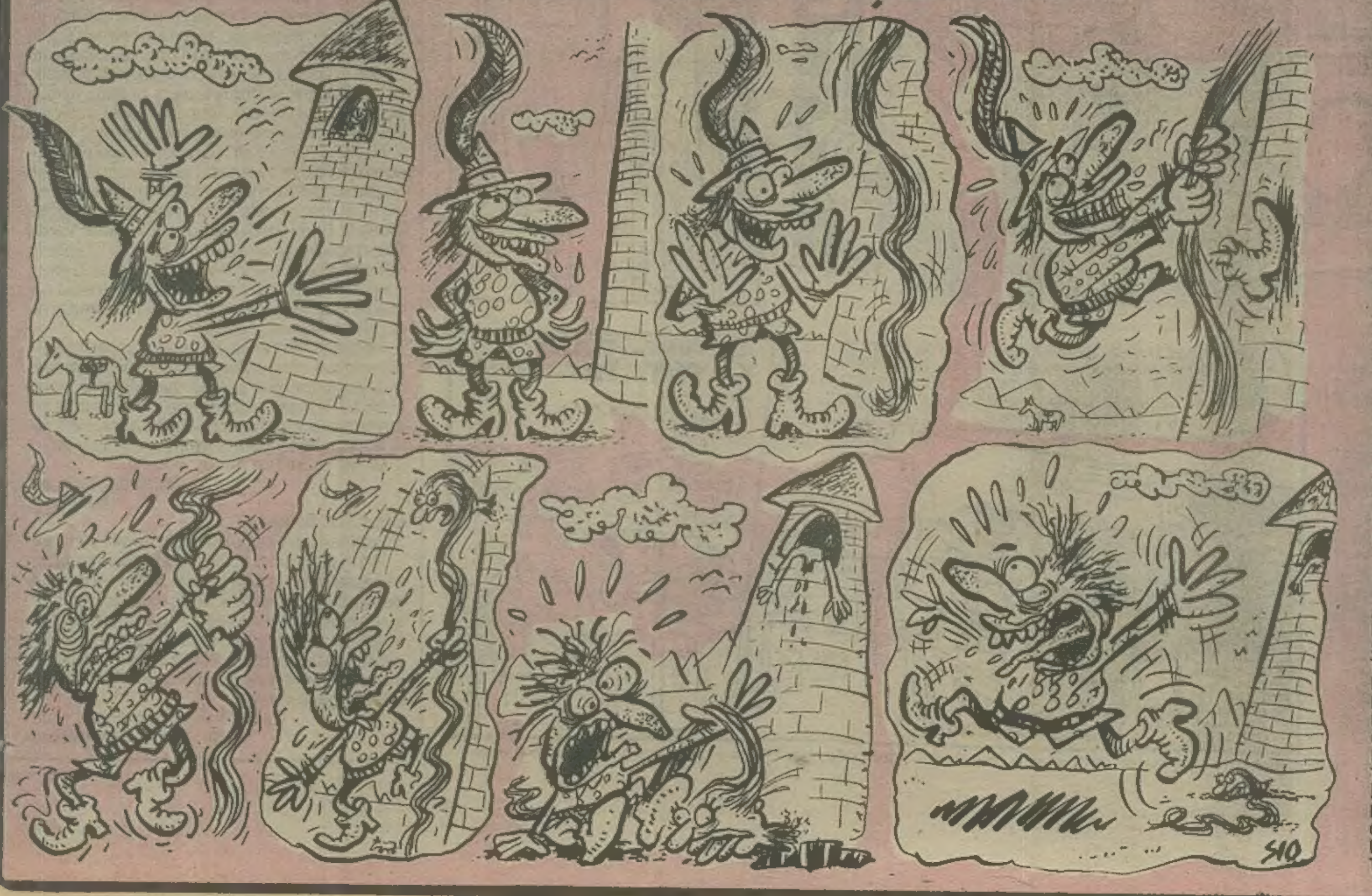

DİYOR Kİ...

BOŞ BAKIŞLARIN GERİSİNDEKİ BOŞ ZİHİN GELMESİ UMUTLA BEKLENEN FİKİRLERE SAMİMİYETLE KUCAK AÇMIŞ BULUNMAKTADIR. HANGİ MANTIĞA GÖRE ÇALIŞTIĞI KESTİRİLEMEYEN -SEÇİCİLİK- İSE BEKLENTİNİN SIHHATİNİ BOZUCU BİR TEDİRGİNLİK SERGİLEMEKTEDİR. MAMAFİ ZOR KISIM ATLATILMIŞ GİRİŞ SONUÇLANMIŞTIR, GELİŞMENİN NASIL GELİŞMESİ GEREKTİĞİ İSE OLAYA YENİ BİR SEÇİCİLİK GETİRMEKLE BİRLİKTE -İÇERİK- HAFİFTEN KENDİNİ GÖSTERMİŞTİR. ARAYIŞ'IN İÇERİĞİN KENDİSİ OLMASI PEKTE YENİ BİRŞEY DEĞİLDİR. AMMAA -YENİ BİRŞEY YAPMA KAYGISI TAŞIMAMAK- BU DURUMU BİR PROBLEM OLMAKTAN ÇIKARDIĞI GİBİ ÇABAYA OLUMLU BİR DESTEK VERMİŞTİR. VERMEKLE DE KALMAMIŞ BİRDEN BİR MEVZUYA BİR MERKEZ TEŞKİL ETME EĞİLİMİNE DE GİRMİŞTİR. BU MERKEZ ETRAFINDA DÖNÜLDÜĞÜNDE GÖRÜLÜR Kİ GELİŞMENİN SONUCUNDA ANAFİKİRDE ORTAYA ÇIKMIŞTIR. DEMEK Kİ ANA FİKİR- YENİ BİRŞEY YAPMAMAK KAYGISI TAŞIMAKTIR. PEKİ BU DURUMA BİR BAŞKA AÇIDAN BAKILDIĞINDA -YENİ BİRŞEY YAPMAMA KAYGISI- DA BİR ÇEŞİT KAYGI OLARAK KABUL EDİLEMEZ Mİ? EDİLİRİDİYENLER TEK SAYILI KOLTUKLARA EDİLEMEZİ DİYENLER İSE ÇİFT NUMARALI KOLTUKLARA OTURSUNLAR. HERKES OTURDU MU? İYİ ÖYLEYSE HAYDİ GİDELİM. KONTAĞI AÇ. BİRE TAK VE GAZLA. VINNNNN...

GÖKHAN DABAK

hassas noktalar

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Maraş Limon okuru sayısı 35.Helal Maraş. Kahramansın!.. 50 'leyin!..

700 doğru cevap içerisinden lokrna parmaklarıma takılan 20 şanslı okurun imzalı Harala Gürele Albümleri, adreslerine postalandı....Öpüldünüz STOP!.

OKUR mektupları

Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi kültür ve sanat topluluğu karikatür biriminde çalışan bir öğrenci arkadaşımızın öğrenci kafeteryasında 13.5.1991 tarihinde açmış olduğu kişisel karikatür sergisine gerici ve şöven bir grup tarafından (bazıları öğrenci değil) saldırıldı. Gerekçeleri bazı karikatürlerin dini değerlere hakaret ettiğiymiş!Daha önce Fakülte İdaresi'nin oluru ile açılan sergi yine aynı idare tarafından gerici ve şöven unsurların baskısı ile geri adım atarak özellikle üzerinde durulan üç karikatürün sergiden çıkarılmasına karar verdi. Tüm devrimci demokrat insanların olaya karşı duyarlı davranak, bu saldırının gerçekte karikatür sergisine değil, devrimci sanata karşı bir hareket olduğunu benimseyecekleri inancı ile, bizler sergiye sahiplendik.

CÜ Öğrenci Derneği olarak gerekli tavrı alarak, zorla indirilmesi istenen karikatürlerin sergi sonu olan 18.5.1991 tarihine kadar sergilenmesini sağlayacağız. Sanata duyarlı tüm devrimci demokrat insanların olaya duyarlı davranarak bizlere destek olunmasını bekliyoruz.

CÜÖD'LÜ Öğrenciler

Sevgili Limon çalışanları ve okurları,

Biz İmam-Hatip'li bir grup genciz. Okullarımıza ve bize karşı yapılan haksız eleştirileri esefle karşılıyoruz. Toplumun "belirli" bir bölümünün bize karşı niye cephe aldığını anlayamadık. Biz de başka herhangi bir okulda okuyan öğrenciler gibiyiz. Yanlızca aldığımız eğitim diğer liselerden farklı. Biz de bu memleketin çocuklarıyız. Kimse, gördüğümüz eğitimden dolayı eleştirme hakkına sahip değildir. Üniversite girişte karşılaştığımız haksız uygulamaları da kınıyoruz. Bizce bir insan yeterli bilgiye ve görüşe sahipse neden üniversiteye giremesin? Son olarak bize karşı uygulanan bir merkezden yönetilen partizan tavırları da kınıyoruz. Her ne kadar dünya görüşlerimiz farklı olsa da bu mektubu dergiye basacak kadar yürekli olduğunuza inanıyoruz.

Sevgilerle.

Bir grup İmam-Hatip/Ankara

Böyle mi sizin sevdanız?

Güneydoğu'ya yığılan binlerce insanın içler acısı durumu için günlerin gündem konusu olsa gerek.

Yakından izlediğimiz bu durum hepimizin yüreklerini biraz olsun burktu. Bu insanlara yardım için herkes bir şeyler yaptı. Devletler eliyle yapılanlar çeşitli yorumlara yol açtıysada, halkın yaptığı yardımlar vefakârlılığın en güzel örneğiydi. Bir de karşılıksız ve onurluca davranışı bu pop müzik sanatçılarının konser girişiminde gördük.

Ancak asıl yadırgadığımız konu toplumumuz aydın sanat çevrelerinin bu konuya duyarsız kalmasıydı. Çünkü bu duyarsızlık özellikle özgün müzikçiler diye tabir edilen (Livaneli, Ahmet Kaya, Ferhat Tunç vs.) bu sanatçıların yıllarca dillerine ve sanatlarına doladıkları hümanizm, ezilmiş toplum hakları, eşitlik, özgürlük vs gibi konuların bu olayla uzak yakın ilişkisi yokmuş imajını uyandırdı.

Ne mi yapılmalıydı? (Öğretmek gibi olmasın çünkü tereciye tere satılmaz) Livaneli Sabah gazetesinde yayınlanan (Çarşamba ve Pazar günleri) yazılarında buna değinmedi. Değişmeliydi. Belki de daha önemli konular vardı. Sabah gazetesinin kuponla verdiği kitapların reklamı gibi. Ya Ahmet Kaya (Yorgun Dem..) yorgunluktan bitap mı düştü acaba? Yoksa zamanın düşme zamanı değil diriliş zamanı olduğunun farkında değil mi?

Ve bütün hümanist, demokrat, insan hakları savunucusu özgürlükçü,güzel dünya umutlarıyla yanıp tutuşan sanatçı aydınlarımız, sembolik bir konser düzenlemek için onurlu bir davranışı- şöhret hırsını bir yana bırakarak- vefa borcu olarak yerine getiremezmiydiniz?

Mutlu yarınların diri umuduyla.

B: Ardahan'lı bir Devrimci

Dursuna, Selamlar

Yazdıklarınızı okuduk ve çok memnun olduk.

Sizin gibi ilerici kişilerin bu köşeden bizlere seslenmesi çok iyi bir olay.Mehmet arkadaşa yazdığın bu yazı bizler içinde geçerli çünkü öyle bir düzende yaşıyoruzki arkadaşlıkların geneli maddiyatcılığa dönüşüyor. Belkide bu düzen buna itiyor. Yalnız şu fikrinize katılıyorum. Düşünceleri düşüncede bırakmayıp hayata geçirmeliyiz.

B: Çeliktepe Ortaokulu'ndan Bir grup Sempatizan

LİMME'CİLERE: (Lise Mezunlarını Meşgul Etme Projesi)

Lütfen gençlere karşı gerçekçi olalım. İki kere iki, dört eder. Beşdeğil. O zaman ısrarla bugün halen "LİMME" mezunlarına iş imkanı vereceğiz diyip duruyoruz. Ama nasıl? Bugün binlerce üniversiteli yeterlik sınavına takılıp kalırken. Senede bir sınav bir umut, belki, yıllarca başta gezen bu insanlar varken. Limmeci'lere 6 aylık 9 aylık veya 1 yıllık eğitimle iş vermemiz, böyle birşey yok şu anda ama, yine de yazmak istiyorum. O insanlar baştayken, sosyal adelete sığarmı?

Serbest piyasa ekonomisini diyorsunuz. KİT'ler zarar ediyor. TEKEL özelleşti vs. çok örnek var. Kapitalist sistem az insan ile çok iş yapma değil mi? Yani tek ve ana amaç KAR'dır. Öyle değil mi? Bu böyleyken, personel sayısını azaltmayı düşünürken 105.000 kişiye nerede iş vereceksiniz doğrusu merak ediyorum. Hepsine kartvizitte veremezsiniz ya!...

Ayrıca sürekli kaliteli eleman diyip duruyorsunuz.Ben şunu söylemek istiyorum. Piyasada ne kadar kaliteli işveren var? İşçinin hakkını tam olarak veren. Herşey çok iyide kaliteli eleman eksik öyle ya!.. Körfez krizinde kaç tane işveren işleri durdu diye, işçilerini işten çıkarmadı. Çok az hatta hiç yok denecek kadar. On yıllık, onbeşyıllık işçilerini çıkardılar.

TV2'de forum programına katılan arkadaşlar umutlu olsalarda ben bir limme mezunu olarak umutlu değilim. Çünkü tek başına yeterli olacak bir proje olamaz. Politik bir oyundur. 1992 seçim yatırımıdır. Ayrıca baştan beri söylüyorum, DELİkanlıları kontrol altına alma. Nasıl mı? Bir umut yeter. LİMME'ci arkadaşlar redist düşünsünler.

İMAM KÜÇÜKÖZTÜRK
Eskiİzmir/İZMİR

Kitap okumaktan kaçınan, bu kaçınmaya da türlü nedenler bulabilen bir toplum olduk.

Bırakınız kitabı, dergiyi, bir günlük gazeteyi dahi (buradaki gazete gerçek gazetedir) okumuyoruz. Sorunca da nedenler hazır.

İşte ben de öyle kitap, gazete hatta günlük gazeteyi düzenli takip edip, okumayanlardanım.

Yalnız benim gerekçem çok daha geçerli. Maddi sorunlar. Aşamadığım bu sorunlar karşısında ancak bulabildiğimle yetinmeye alıştırıyorum kendimi. Tabii alışmak mümkünse.

Bir kenara okunup bırakılmış bir eski gazete bile birden yeni oluveriyor gözlerimde...

Tuttu ki bu dayanılmaz karşı konulmaz okumak. Ama okumuş olmak için değil, okumuş olmak için okumak.

Limon okuru arkadaşlardan bir dileğim var. Okuyup bir kenara öyle mahzun bıraktıkları kitap, dergi ve hatta eski gazeteleri bana gönderebilirler mi? Bana yardımcı olabilirler mi?

Saygılarımla... **Erhan Cigal**
P.K. 19 eliyle Fatih-İstanbul

Siz Ortaköylü entellere sesleniyorum.

Ben Ortaköy'ün yerlisi bir gencim. Burada büyüdüm, şimdi siz bu çay bahçelerinde otururken ayaklarınızın altında kaybolan çocuklar var ya, on yıl önce ben de onlardan birisiydim.

Şimdi ben de artık o kahvelerde sizlerin arasında oturan biriyim. Sizler bu kahveye gelmeye başladığınızda ben ufacıktım,o zamanlar gelenler hatırlar şimdiki kahveler tek tüktü ve Denizatı diye bir yer vardı.Oraya gelirdiniz o zamanlar yeşil askeri giysileriniz, kalın bıyıklarınız ve kitaplarınız vardı. Şimdi kuyruklu saçlarınız seksi elbiseleriniz ve acayip gözlüklerinizle geliyorsunuz. Artık sizleri daha iyi tanıyorum, çünkü aranızda otururken geyik muhabbeti dediğiniz muhabbetlerinize kulak misafiri oluyorum. Demokrasi, insan hakları ve kitaplar gibi muhabbetler yapıp noolucak bu memleketin hali diyorsunuz.Gün boyu oturduğum kahvede bazen öyle sinir olduğum tipleriniz oluyor ki kafa atmamak için kendimi zor tutuyorum.

İstila ettiniz burayı burada her şey bozuldu annem gürültüden artık gelmiyor, kız kardeşime ise talimat verdim onu sizlerin arasında görmek beni korkutuyor. Siz noolucak bu memleketin hali demek yerine kendi halinize bakınız.1200 lira çaya veriyorsunuz gıkınız çıkmıyor,çaycılar da nasıl olsa bunlar entel kavga çıkaramaz diye dayıyorlar size çayı siz de para var tabii ödüyorsunuz, ama bizler ne yapalım siz daha 20 çaya 24.000 lira verirken çaycıya ses çıkaramıyorsunuz siz kim memleketi kurtarmak sizin neyinize.

İstilacılara sesleniyorum Ortaköy'ü Ortaköylüler'e bırakın yada ahlâkımızı bozmayın.

Ortaköylü A.Yunus

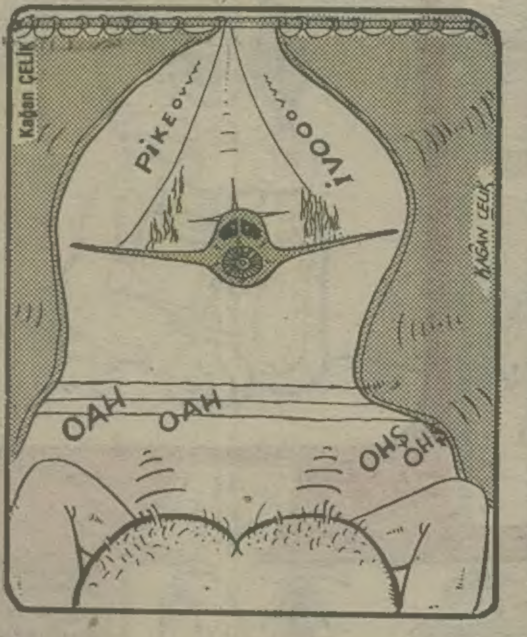

LİMON

Sahibi: Güçlü Gazetecilik Yayıncılık Matbaacılık A.Ş.
21 Mayıs 1991
Sayı: 272

Yayın Kurulu: Kemal Aratan - Tuncay Akgün - Mehmet Çağçağ

Yazışleri Müdürü: Mahmut Tibet

Adres: LİMON Turanlı Sokak No: 20 34350 Beyazıt-İstanbul Tel: 516 66 00 (327-367)

Baskı: Güçlü Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. Dağıtım: Hür Dağıtım

LİMON DERGİSİNDE YAYINLANAN RESİMLİ ROMAN, KARİKATÜR VE YAZI YAYIM HAKLARI LİMON DERGİSİNE AİTTİR. HİÇBİR GAZETE, DERGİ VE YAYIN KURUMUNDA İZİN ALINMADAN KULLANILAMAZ.

BULMACA

	1	2	3	4	5
1					■
2					
3				■	
4					
5		■			

NASIL ÇÖZÜYORUZ: Çizimler, bir sözcüğü anlatmak istemektedirler. Bazen, bulunması istenen sözcüğün çizgi karşılığı resimde bir okla gösterilmiştir. Sözgelimi karelerden birinde bir çiçek çiziliyse, o sorunun yanıtı "ÇİÇEK" olarak bulmacadaki yerine yazılmalıdır. Haydi kolay gele!..

3

4

SOLDAN SAĞA

1

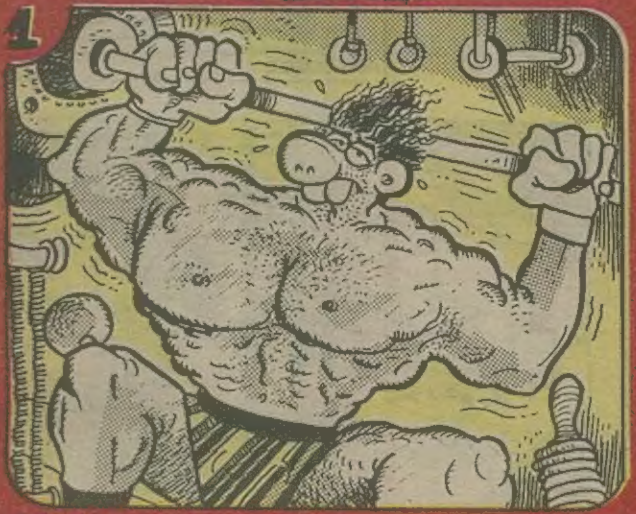

2

5 TERSİ

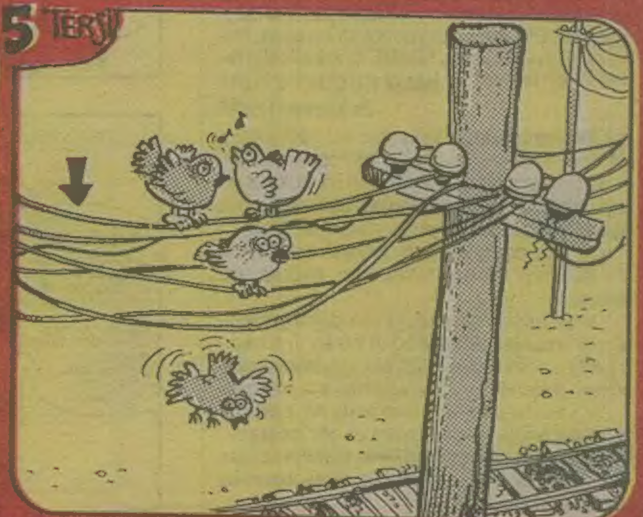

YUKARDAN AŞAA

1

2

3

4.a

TUNCAY AKGÜN

4.b Tersi

5 TERSİ

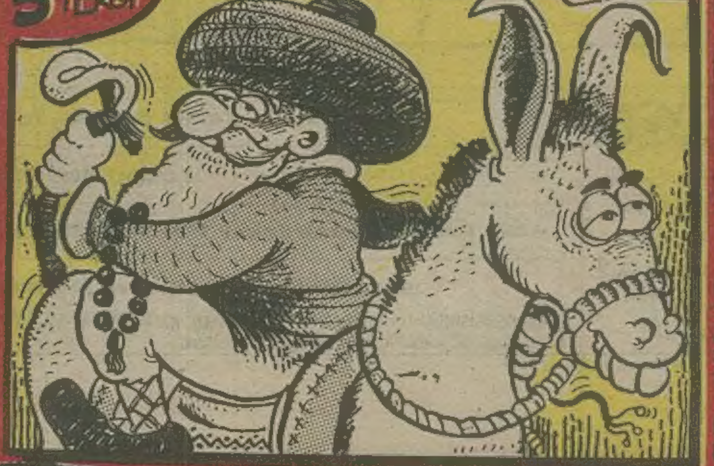

ÖDÜL: Çözümlerinizi dergimize gönderiniz. Doğru yanıt verenler arasında çekilecek kurada 20 talihli okuyucumuza, isimlerine imzalanmış Vedat Özdemiroğlu'nun "KALDIRIM YAZILARI" adlı kitabını armağan ediyoruz.
Not: Çözümlerinizi gönderirken kaçıncı sayının bulmacası olduğunu zarfın üzerine yazarak belirtiniz.

Mehmet ÇAĞÇAĞ'IN "ABAZAN" ALBÜMÜ KAZANANLAR
ŞENOL SAVURAN/İZMİR, ERCÜMENT ALTUĞ/İSTANBUL, GÜLŞAH KONAK/ANKARA, HAKAN KIRIM/İSTANBUL, HALİL BAHÇEKAPI/ŞANLIURFA, ERSİN FİKRİ AKYÜZ/KAYSERİ, CEM ARICAN/İSTANBUL, O.GÖKSEN ÇAM/İSTANBUL, SEDAT ŞANLITÜRK/ADANA, H.ERSAY BARDAKÇIOĞLU/İSTANBUL, HAKAN SÖNMEZ/İSTANBUL, İLKER BAYKAL/EDİRNE, ERCAN ÖZDEMİR/GAZİANTEP, BERRİN DÜZALAN/İSTANBUL, H.ERKAN KOKİNAN/KEŞAN, AYBARS AKSEL ORAL/İÇEL, CUMHUR ÇALIŞIR/İSTANBUL, DEVRİM FIRTINA/ANKARA, SELÇUK SAVAŞ/İSTANBUL, ERDİNÇ BABA/ADAPAZARI